

İzan

– Nezahat KAYA · 19 Temmuz 2015

İzan

Gözbebeğin içine sığan dünya nasılsa
Tek nefesle sinede koca şehri yıkan var
Kabaran nehirlerden gökte şafak kasılsa
Göğüsleyip bulutu yağmur olup akan var

Her gecenin koynuna günün yüzü gömmesi
Gam yemeden bebeğin anasını emmesi
Serinlenmiş ateşin İbrahim'i çimmesi
Sonrasında, kazanda Nemrutları yakan var

Ayrılık sahnesinde hüznün yetimler için
Ekinsiz bir vadiye boşuna müjde niçin
Teslim anıysa zemzem; yanarken için için
Hacer'in umuduna mutlak arka çıkan var

Cürmü kendinden aciz insan da çok sermaye
Yine de kör nadanlar etrafda dolu niye
Zahit'in sofrasına şükür büyük hediye
Hiç şüphesiz bir anda her gönüle bakan var

En zor şartlarda çiçek zerafetle açsa da
Dalında öbek öbek hasatını saçsa da
Bihaberim diyerek direnerek kaçsa da
İmtihanla Yunus'u bir batına sokan var

Mesafe ince hesap hem akılda hem dil de
Harareti kaynatan âlim de var cahil de
Ziyan olan ömürde izanımız değil de
Bahçıvanın elinde misk-i amber kokan var.

Nezahat YILDIZ KAYA

Mecit Kardeşimin incisi

Deyip "Ey Gâfil uyan, gerçek sandığın yalan"
Feryâd ediyor kalem; yok mu nasihat alan.
Ta Âdem'den bu deme, ansızın kapı çalan
Girip ayak ucundan boğazları sıkın var.

Bakma sen Hakk'tan ırak zavallı ukelâya
Bir lahzâ soluklan da kulak ver şu salâya
Gün gelip konacaksın sen de bu musallaya
Toprak tene doymuyor; cesede açılan var!

Mecit AKTÖRK